

Korsgaard: Jeg tror, at mange i denne Sal er enige med mig, i, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard er en stor Taler. Størst synes han for mig, naar han — og det hænder jo af og til — docerer de forfærdeligste Urigtigheder, som om det var oplagte Rigtigheder, for det kan ingen gøre saa godt som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Jeg maa jo sige, at trods den Logik, det ærede Medlem gaar frem med, idet han paa den ene Side fejler Færgerne til Side som noget, der er samfundsskadeligt — jfr. Store Bælts Overfarten —, og samtidig siger, at en Jernbanebro er et landsøkonomisk Foretagende, uden Hensyn til hvor meget det koster, og snart sagt uden Hensyn til hvad man derved naar, virker det ærede Medlem — det maa jeg indrømme — stærkt overbevisende, men kun i Kraft af Betoningen af sine Ord, ikke i Kraft af Talens Indhold.

Jeg maa ogsaa hævde, at det er en højst besynderlig Betragtning, at Nærtrafikens Elektrificering økonomisk set ikke skulde være et Foretagende, der har mindst lige saa stor Betydning som det, her er Tale om, derigennem, at en Storbys Befolkning faar en langt lettere Adgang til deres Arbejdspladser, end de nu har.

Men i sidste Instans vil jeg sige, at jeg synes dog, Logikken fuldstændig brister, naar det ærede Medlem vil hævde, at han vedblivende er af den Mening, at Vejmillionerne skal anvendes som af Venstre i den senere Tid foreslaaet, men saa samtidig siger: For disse Amters Vedkommende er det naturligt, at man i Virkeligheden bevarer den Metode, man har nu. Herigennem er der dog skudt en saadan Breche i en eventuel fremtidig Forbedring af Ordningen efter — man kan vist sige venstre-konservativ Opfattelse: at den i Virkeligheden slet ikke lader sig gennemføre. Derfor maa jeg gentage, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Stilling til dette Foretagende i Virkeligheden skyder et Hul i den Mur, man har opbygget med Hensyn til den fremtidige Anvendelse af Vejmillionerne.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Tange har Ordet for en kort Bemærkning.

Tange: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at jeg vedkender mig naturligvis de Udtalelser, jeg fremsatte ved Behandlingen af Lovforslaget om Lille Bælts Broen i 1924. Jeg har endogsaa gjort mig den Ulejlighed at læse

dem igennem, for jeg var ikke i Tvivl om, at naar jeg i disse Dage kom til at indtage et andet Standpunkt end den Gang, kunde jeg møde disse Taler igen. Men der er een Ting, jeg maa have Lov til at hævde — jeg har allerede gjort opmærksom paa det, og jeg gentager det —, at der kan ikke drages en Sammenligning mellem 1924 og 1932. Den Tilstand, der var i Danmark i 1924, var en anden end den, der er nu. Det er rigtigt, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa, at Forholdene var økonomisk vanskelige ogsaa i 1924, men enhver ved jo dog, at det var, om jeg saa maa sige, en specielt dansk Krise, vi stod i den Gang, navnlig fremkaldt ved den svage danske Valuta, og jeg hævder, at det Tyskland, vi staaar overfor i Dag, er, det tror jeg, man vil give mig Ret i, et andet Tyskland end det i 1924, ligesom vi ogsaa staaar overfor et andet England. Stillingen er i det hele taget fuldkommen forandret fra 1924 til i Dag, ikke alene ude i Europa, men ogsaa herhjemme. Jeg tror, at naar man tager det i Betragtning, kan de Taler nok staa. Jeg vedkender mig, at jeg den Gang arbejdede for Lille Bælts Broen. Jeg har ikke fortrudt det, jeg tror, det var rigtigt, men jeg tror ikke, Tilstandene i Dag er saadanne, at vi skal gaa videre.

Dette kan ogsaa være Svar til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, naar han spørger, om Beregningerne i 1924 da kunde holde. Nej, det er muligt, naturligvis var man ogsaa den Gang ude i Usikkerhed; men jeg tror, at selv det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det var adskilligt lettere at beregne de økonomiske Virkninger i 1924, end det er i Dag.

Julin: Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg kunde ønske, at de økonomiske Forhold i vort Samfund var saadan, at vi kunde vedtage dette Lovforslag om de to Broer, og at vi saa kunde bygge dem. Jeg indser nemlig, at baade Storstrømsbroen og Oddeund-Broen vil kunne faa stor Betydning for Forbindelsen mellem Landsdelene, og at Storstrømsbroen sikkert ogsaa vil kunne faa ikke ringe Betydning for den internationale Forbindelse. Men jeg maa nære stor Betænkelighed ved at gaa med til Vedtagelsen af et Lovforslag, der vil medføre en Udgift paa saa mange Millioner, naar Tiden er saa mørk, som den er malet i Dag, og jeg synes slet ikke, at Billedet er blevet fortegnet — var der kommet et Par